

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Grițco Petru xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.09.2017 - 19.04.2018;

Instanța de apel: 10.05.2018 - 08.10.2018;

Instanța de recurs: 14.12.2018 - 23.04.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 aprilie 2018, Grițco Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 (cinci) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Grițco Petru, la 07 mai 2017, în jurul orei 22:00, aflându-se împreună cu prietenul său xxxxx, în stare de ebrietate alcoolică, la stația de troleibuze din str. Alba Iulia, 122, mun. Chișinău și văzându-i la un moment dat pe Suhalitca Alexandru și Crudu Vitalie, acționând cu intenții huliganice, cu scopul cauzării vătămarilor corporale lui Suhalitca Alexandru, s-au apropiat de acesta și fără temei au început să-l maltrateze, iar în timp ce el a încercat să fugă de ei, l-au ajuns din urmă și acționând cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în stradă, au continuat să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul, doborându-l la pământ. Și, ulterior, în rezultatul intervenției lui Crudu Vitalie, care a încercat să curme actele lor huliganice și să-i stopeze de a-l maltrata pe Suhalitca Alexandru, ei, nu numai că au opus rezistență violentă acestuia, dar continuându-și acțiunile sale criminale, însoțite de aplicarea violenței în loc public asupra lui Crudu Vitalie, cu o deosebită obraznicie, l-au urmărit pe acesta din urmă în timp ce fugea de ei, pe str. Alba Iulia, mun. Chișinău, ajungându-l, după ce i-au aplicat o lovitură cu sticla de bere în cap,

doborându-l la pământ, au continuat să-l lovească cu pumnii și picioarele peste tot corpul, cauzându-i ca urmare conform raportului de expertiză judiciară nr. 1425/D din 28 iunie 2017, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, exprimate prin hemoragie în sclera ochiului stâng, fractura oaselor nazale cu deplasare neînsemnată, excoriații la nivelul capului și echimoză la nivelul feței.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat, după semnele calificative: *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea individualizării pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Grițco Petru, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 3 ani 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată inculpatului Grițco Petru nu corespunde gradului și pericolului social al faptei săvârșite, circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului, care anterior săvârșise o infracțiune cu intenție pentru care antecedentele penale deja sunt stinse.

Instanța de fond nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială, să prevină săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

Aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în cazul inculpatului Grițco Petru pentru comiterea a asemenea fapte, va aduce la încurajarea pe viitor a săvârșirii de către acesta a unor infracțiuni similare.

Procurorul a accentuat, că la individualizarea pedepsei instanța de fond a reținut că, inculpatul Grițco Petru deși nu a recunoscut vinovăția, ținându-se cont de circumstanțele cauzei și de persoana acestuia care nu are antecedente penale, pedeapsa echitabilă poate fi aceea care impune acestuia lipsuri și restricții ale drepturilor proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, ceea ce constituie suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

A invocat procurorul, că argumentele reținute de către instanță nu corespund întocmai adevărului, or, potrivit art. 77 Cod penal, la stabilirea pedepsei se consideră ca circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către persoană care anterior a săvârșit și alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Totodată, nu s-a ținut cont de circumstanțele concrete ale cauzei și anume de pericolul social sporit al acțiunilor săvârșite către inculpat într-un loc public, cu utilizarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanelor.

3.1. Avocatul Dilion Dorina în numele inculpatului, la fel a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate din prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

În argumentarea cerințelor formulate apărarea a invocat că Grițco Petru a recunoscut vinovăția pentru faptele săvârșite de el personal, s-a căit în fața instanței, precum și a adus scuze părții vătămate pentru faptul că la 07 iunie 2017, aflându-se în preajma stației de troleibuze din str. Alba Iulia, 122, mun. Chișinău, i-a aplicat lui Crudu Vitalie 2 lovituri cu palma în față.

Circumstanțele descrise inculpatul le-a adus la cunoștința organului de urmărire penală inițial, menționând aceeași poziție pe tot parcursul procesului penal.

În cadrul audierii în instanța de judecată, inculpatul a explicat că s-a implicat în conflictul dintre Cravcenco Nicolai și partea vătămată din dorința de a curma acțiunile infracționale ale lui Cravcenco Nicolai, fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate.

Tot din declarațiile părții vătămate rezultă, că Grițco Petru nu avea sticlă în mână în timpul altercațiilor din fața restaurantului.

În același context, martorul ocular Panaghiu Ana, a confirmat instanței că lovitura cu sticla i-a fost aplicată părții vătămate de către o persoană cu bustul gol, pe când atât inculpatul, cât și partea vătămată au susținut că Grițco Petru în seara respectivă purta maiou.

Sub aspectul celor invocate, apărarea consideră eronată poziția instanței de fond vizavi de aprecierea critică a declarațiilor inculpatului, aceasta fiind calificată ca o metodă de apărare în scopul de a evita răspunderea penală, or, Grițco Petru a recunoscut că este vinovat de faptul încălcării ordinii publice cu aplicarea loviturilor cu palma părții vătămate și nu a negat în totalitate vinovăția.

A mai menționat apărarea, că soluția instanței de fond este una contrară prevederilor art. 8 Cod de procedură penală.

În acest sens a menționat, că pe parcursul judecării cauzei s-a constatat lipsa probelor directe, care ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate. Or, temei real al răspunderii penale în baza art. 51 Cod penal, îl constituie fapta prejudiciabilă, iar în acțiunile lui Grițco Petru lipsește latura obiectivă a componenței de infracțiune imputate și anume încălcarea grosolană a ordinii publice, săvârșită de două sau mai multe persoane cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Instanța de judecată a dedus asupra vinovăției lui Grițco Petru, reieșind din descrierea de către martori și partea vătămată a aspectului ce ține de statura persoanelor implicate în conflictul din 07 mai 2017.

În opinia apărării, nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, considerând oportună

recalificarea acțiunilor lui Grițco Petru în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă, care este echitabilă și proporțională faptelor săvârșite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2018, au fost admise apelurile, casată integral sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Grițco Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

4.1. Pentru pronunțarea soluției descrise instanța de apel a reținut, că prima instanță a apreciat greșit probele, fără a ține seama de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, prima instanță eronat a indicat în partea descriptivă a sentinței de condamnare că Grițco Petru a săvârșit infracțiunea împreună cu prietenul său Cravenco Nicolai, deoarece urmărirea penală a fost disjunsă în cauze penale separate, astfel instanța a încălcat dreptul celeilalte persoane la un proces echitabil și principiul prezumției nevinovăției, deoarece nu a examinat cauza în privința celui alt coinculpat.

4.2. Instanța de apel a constatat următoarea situație *de fapt*, Grițco Petru la 07 mai 2017, în jurul orei 22:00, aflându-se împreună cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, (f.d. 92) în stare de ebrietate alcoolică, la stația de troleibuze din str. Alba Iulia, 122, mun. Chișinău și văzându-i la un moment dat pe Suhalitca Alexandru și Crudu Vitalie, acționând cu intenții huliganice, cu scopul cauzării vătămarilor corporale lui Suhalitca Alexandru, s-au apropiat de acesta și fără temei au început să-l maltrateze, iar în timp ce el a încercat să fugă de ei, l-au ajuns din urmă și acționând cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în stradă, au continuat să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul, doborându-l la pământ.

Și, ulterior, în rezultatul intervenției lui Crudu Vitalie, care a încercat să curme actele lor huliganice și să-i stopeze de a-l maltrata pe Suhalitca Alexandru, ei, nu numai că au opus rezistență violentă acestuia, dar, continuându-și acțiunile sale criminale, însoțite de aplicarea violenței în loc public asupra lui Crudu Vitalie, cu o deosebită obrăznicie, l-au urmărit pe acesta din urmă în timp ce fugea de ei, pe str. Alba Iulia, mun. Chișinău, ajungându-l, după ce i-au aplicat o lovitură cu sticla de bere în cap, doborându-l la pământ, au continuat să-l lovească cu pumnii și picioarele peste tot corpul, cauzându-i ca urmare conform raportului de expertiză judiciară nr. 1425/D din 28 iunie 2017, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, exprimate prin hemoragie în sclera ochiului stâng, fractura oaselor nazale cu deplasare neînsemnată, excoziații la nivelul capului și echimoză la nivelul feței.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Grițco Petru a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, după semnele calificative *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunerea de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

4.3. Instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, se dovedește prin următoarele probe: declarațiile martorilor Panaghiu Ana, Burlac Ana, precum și prin probele scrise anexate la materialele dosarului: procesul-verbal de consemnare a faptelor constatate din 09 iunie 2017, întocmit de către ofițerul din cadrul SP nr. 4 a IP Buiucani, mun. Chișinău (f.d. 6); înștiințare 902 de la nr. telefon xxxxx (Constantin), precum că pe str. Alba Iulia, barul Țărăncuța, bătaie (f.d. 8); înștiințare 903 de la medicul Bîrca, precum că pacientul Crudu Vitalie, s-a adresat cu diagnoza: contuzia țesuturilor moi ale capului, urmare a agresării de către persoane necunoscute (f.d. 9); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 16 iunie 2017, întocmit de către ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Buiucani, mun. Chișinău, Terzi Vasili (f.d. 30); raportul de expertiză judiciară cu nr. 1425/D din 28 iunie 2017 (f.d. 44-45); procesul-verbal de examinare a obiectului din 28 iunie 2017, întocmit de către ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP a IP Buiucani, mun. Chișinău, Terzi Vasili, vizând telefonul mobil model Nokia ridicat de la Cravenco Nicolae (f.d. 50-52); cererea lui Crudu Vitalie, privind restituirea telefonului mobil model Nokia, ce-i aparține (f.d. 54).

4.4. Instanța de apel a respins ca neîntemeiată solicitarea avocatului Dilion Dorina cu privire la recalificarea faptei de la art. 287 alin. (3) Cod penal la art. 287 alin. (2) Cod penal în privința inculpatului Grițco Petru.

În acest sens instanța de apel a reținut, că martorul Panaghiu Ana fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat că persoana care avea sticla în mână a lovit-o pe partea vătămată cu sticla în cap, dintre cei doi agresori era o diferență vizibilă de înălțime, persoana care avea sticla de bere în mână era mai înaltă, iar cealaltă persoană puțin mai scundă.

Iar inculpatul Grițco Petru a indicat că el după statură este puțin mai înalt decât Cravenco Nicolai.

4.5. La capitolul individualizării pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 - 77 Cod penal, de faptul că conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave. Totodată, în privința inculpatului nu au fost reținute circumstanțe atenuante și nici agravante.

Cu referire la prevederile art. 410 alin. (1) Cod procedură penală, instanța de apel, a conchis, că nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a

declarat apel. În apelul declarat de procuror în favoarea unei părți, instanța de apel nu poate agrava situația acesteia.

Astfel, instanța de apel a considerat că instanța de fond nu era în drept să aplice o pedeapsă mai aspră decât cea solicitată de procuror.

Ținând cont de opinia acuzatorului de stat, a inculpatului Grițco Petru și avocatului inculpatului, instanța de apel a considerat că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai cu atragerea la răspundere penală, și numai aplicând față de acesta pedeapsa cu închisoare în limitele fixate de norma art. 287 alin. (3) Cod penal, pe o perioadă de 3 ani și 4 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, având în susținere prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Aferent circumstanțelor constatate, instanța de apel a considerat neîntemeiată părerea procurorului precum că inculpatul urmează să fie real privat de libertate.

Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Grițco Petru, instanța de judecată a conchis că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, și acordarea posibilității inculpatului ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea acestuia de societate.

5. Procurorul, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului acuzarea consideră greșită soluția instanței de apel cu privire la pedeapsa stabilită lui Grițco Petru, prin urmare modalitatea de motivare a soluției pe cauza dată fără a constata careva temeiuri legale privind aplicarea unei pedepse în derogare de la principiile procesual penale, denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție eronată, prin ce se constată că s-a aplicat pedeapsa greșit individualizată contrar prevederilor legale.

Acuzarea este de părerea că instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat la caz prevederile art. 75 Cod penal și nu a ținut cont de circumstanțele cauzei penale, personalitatea inculpatului raportate la acțiunile incriminate dânsului, precum și la circumstanțele în care a fost săvârșită fapta imputată.

În aceste condiții, acuzarea consideră că instanța de apel a constatat în mod eronat oportunitatea diminuării pedepsei aplicate, care va asigura atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

Prin urmare, se constată că instanța de apel a acționat în derogare de la prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală.

În contextul celor sus expuse, este de reținut că, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Acuzarea consideră că instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului Grițco Petru nu a ținut cont de faptul că:

- fapta săvârșită de inculpat se prezintă de o rezonanță socială deosebit de sporită, având în vedere circumstanțele în care au fost comise ambele fapte infracționale și relațiile la care atentează;

- rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or, în contextul constatării majorării amplitudinii infracțiunilor analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora.

Consideră recurentul că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal.

La fel, accentuează, că instanța de apel aplicând pedeapsa inculpatului Grițco Petru nu a ținut cont că pedeapsa redusă până la minimul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal.

Acuzarea atestă că pe caz instanțele de judecată au admis acea dublă valență la interpretarea unora și a celorlalte circumstanțe atenuante, având în vedere că a interpretat acele circumstanțe atenuante identificate atât la diminuarea pedepsei cât și la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Mai susține recurentul, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

6. Judecând recursul declarat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a

fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel din punctul de vedere al prezenței temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau când 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În esență, se atestă că dezacordul procurorului se axează pe modalitatea de individualizare a pedepsei penale stabilite inculpatului Grițco Petru, și anume acesta susține că instanța de apel neîntemeiat i-a redus pedeapsa închisorii până la termenul de 3 ani 4 luni, precum și greșit a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal.

Raportând însă argumentele invocate la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă, că temeiurile nominalizate nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Așadar, reieșind din partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75-77, 90 Cod penal.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a conchis, că vinovăția inculpatului este deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, ținând cont de opinia acuzatorului de stat pe parcursul judecării cauzei, Colegiul penal atestă, că instanța de apel corect a stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia a luat în considerație prevederile art. 410 alin. (1) Cod penal, precum și faptul că în prima instanță procurorul a solicitat pedeapsa închisorii pe termen de 3 ani 6 luni.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Așadar, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;

- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, a ținut cont de faptul că infracțiunea săvârșită de Grițco Petru face parte din categoria celor grave, de personalitatea infractorului, care anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante.

În contextul circumstanțelor evidențiate, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii.

Totodată, suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu poate fi privită ca fiind o soluție de achitare, deoarece la o potențială încălcare a legislației penale, se va lua în considerație în mod obligatoriu, inclusiv și pedeapsa stabilită prin decizia contestată.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La fel, în practica judiciară constantă s-a afirmat în mod întemeiat, că a aplica o pedeapsă necorespunzătoare gravității proprii infracțiunii, ar însemna fie a-l supune pe infractor unui spor de privațiuni sau de restricții ce nu este necesar pentru a corecta conduita sa, fie dimpotrivă, a-i impune o suferință care, datorită intensității sale reduse, în loc să-l intimideze și să-l îndrepte, mai degrabă îl încurajează să persevereze în încălcarea legii penale.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel nu a comis

erori de drept, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, astfel recursul urmând a fi respins, ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui **Grițco Petru xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 mai 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor